

1) Радувайт ся за правосѫдие-то Божие; защото всякой ще намѣри отъ послѣ правдѫ-тѫ си. Праведни-ти ще получѫтъ награда-тѫ си, а нечестиви-ти наказаніе (Прит. 11 ; 21 : 2 Петр. 2 ; 4 - 9 : Пс. 37 ). Когато ные ся обесправдаваме, то трѣбува да гледаме за оправданіе отъ Бога, праведный-тъ сѫдникъ, и той непремѣнно ще бѫде нашъ покровитель. Пс. 37; 1-6 : Михей 7; 8: Рим. 8; 31.

2) Трѣбува да треперимъ предъ праведнаго Бога. Ные всички не сме ли грѣшни? Не сѫ ли достойни наши-ти Грѣхове за справедливо наказаніе? Какъ можемъ да избѣгнемъ отъ него? Само чрезъ Иисуса Христа; защото той е умилостивилъ Бога за наши-ты грѣхове, и Богъ заради него може да ны прости. Ако не вѣруваме въ Христа, и ако и да останемъ ненаказани въ тоя свѣтъ, то непремѣнно ще ся накажемъ въ бѫдущій-тъ. Пс. 130; 3, 4 : 1 Йоан. 1; 9 : Рим. 3; 20 26.

3) Богъ , като е праведенъ , иска и ные да сме праведни. Първо , да сме праведни кѫмъ Него. Да Му въздаваме славѫ достойнѫ на Свято-то Му име. Да го обычаме съ всичко-то си сърдце, и съ всичкѫ-тѫ си душѫ, и съ всичкий-тъ си умъ, и съ всичкѫ-тѫ си силѫ. Второ , да сме праведни единъ кѫмъ другого. Да испълняваме длѣжностъ-тѫ си къмъ всички-ты. Да обычаме съѣда си като себе си (Мат. 7; 12 : Рим. 13;